

[Steen.]

til i videst mulig Udstrækning at benytte sig af det, man stillede til Raadighed.

Nu har man efter min Opfattelse i Ministeriet haft en heldig Haand, idet man ikke i Dag hverken fra Venstrepartiets eller det konservative Partis Side længere kommer — hvad der ellers falder dem let, for det er jo blevet en Vane — og spørger: Hvor skal Pengene komme fra, idet de maa erkende, at det, der var Grundlaget oprindeligt for deres Angreb, nemlig at Staten skulde yde Penge til dette Formaal, det findes ikke længere. Forslaget, som det her er affattet, vil ikke komme til at koste Staten en rød Øre, og jeg havde oprigtigt talt haabet og ventet, at det ærede Venstreparti og det konservative Parti vilde have forstaaet, at der deri laa en Indrømmelse overfor de Synspunkter, som vi ved er deres, og som de ved tidligere Lejligheder har givet Udtryk for.

Men heri blev jeg altsaa skuffet; nu springer man over paa noget andet og fortæller, at der slet ingen Brug er for de Penge. Det vil sikkert glæde Kommunal-mænd at erfare af det ærede Medlem Hr. Hedelund, at de er saa velstillede, og at de har saa let ved at løse de Opgaver, de staaar overfor, som det ærede Medlem Hr. Hedelund i sin Tale gav Udtryk for.

Det heldige i Affattelsen af det foreliggende Lovforslag ligger bl. a. deri, at man har opnaaet at komme ud over det, som Venstre og Konservative satte Kritikken ind paa, nemlig at Staten ydede økonomisk Støtte til Opgavens Løsning, uden at man derved har faaet et Forslag, der ikke i sig indeholder en Opfordring til Kommunerne til at bruge det.

For det gør Forslaget, som det her er affattet, efter min Opfattelse i høj Grad. Der er for mig ikke fjerneste Tvivl om, at Bestemmelsen i § 5, sidste Stykke, om, at de Beløb, der anvendes i Henhold til denne Lov, medregnes ved Fordeling af Motorafgifterne, vil medføre — under Forudsætning af Lovforslagets Vedtagelse —, at alle Landets Kommuner vil melde sig som Liebhaveere til de Beløb, der her stilles til deres Raadighed, og det er min Opfattelse, at samtlige disse Beløb vil blive anvendt.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Hedelund, at det er Fantasibeløb, og det er Blændværk. Tænk, hvilken Opfindsomhed man skal stilles overfor! At det ærede Medlem virkelig kunde finde paa det! Men se, den gaar nu ikke. Der er ikke nogen Fantasi og intet Blændværk i dette. Det er reelt nok; og det kan de paagældende,

som staaar i Ledelsen for Landets Kommunalbestyrelser, ogsaa meget vel finde ud af.

Det ærede Medlem søger sygeligt efter noget at bekæmpe Forslaget med og siger; at vi har ved Motorlovens Bestemmelser om Afgifternes Fordeling og Betingelserne herfor tilrettelagt en god Udvikling, som vi nu er inde i; og nu kommer vi og vil forstyrre den. Nej, den vil vi ikke paa nogen Maade forstyrre, men tværtimod baade styrke og fremme.

Og da der saa ikke var andet, maatte det ærede Medlem til at prøve, om han kunde drille. Det var jeg forberedt paa, og jeg siger for mit Vedkommende: Klem bare paa! Det ærede Medlem manøvrerede med Beløbene, Beløbene i dette Forslag, Beløbene i § 4 i det oprindelige af Socialdemokratiet stillede Forslag til Arbejdsløshedens Bekæmpelse og Beløbene i det Forslag, vi havde stillet. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem havde nogen Mening med alt dette; jeg fik i alt Fald ikke fat i den, hvis der var nogen.

Men til alt det, som det ærede Medlem der siger, hvis det skal have nogen Mening, kan jeg sige, at hvis det skal opfattes som en Kritik af, at Beløbene i vort oprindelige Forslag var for store, saa er Grundlaget jo bortfaldet, idet disse Beløb er halveret. Og hvis det skulde være en Kritik af, at Beløbene i det foreliggende Lovforslag er for smaa, kan jeg forsikre det ærede Medlem, at jeg er villig til at forhandle om at sætte dem op. Saa synes jeg, at hvordan end det ærede Medlem vender og drejer det, har jeg stillet mig saa forhandlingsvillig overfor ham, som han paa nogen Maade kan forlange. Men jeg antager slet ikke, det interesserer det ærede Medlem; for jeg antager, at det vel ikke var andet end nogle formaalsløse Drillerier, det hele.

Saa sagde baade det ærede Medlem Hr. Hedelund og det ærede Medlem Hr. Ulrich, at vi havde jo saa gode Veje. Ja, vi har mange fortræffelige Amtsveje og efterhaanden ogsaa nogle gode Sogneveje; men saa har vi en forfærdelig Masse daarligere Sogneveje. Hvorfor kunde vi nu ikke sige det paa den Maade, for det er det rigtige?

Men selv om det er sandt, at Udviklingen skrider godt frem, hvad angaar Tilvejebringelsen af for den moderne Trafik egnede Vejbaner, er jo ingen af de ærede Medlemmer, som har talt for Venstre og for de Konservative, blinde for, at hele denne Udvikling, foruden at stille Krav om for Motortrafikken egnede Vejbaner, ogsaa Tid efter anden ikke alene vil stille, men allerede